

kan tiltræde de Ændringer, der ere stillede af Flertallet, anbefale dets Indstilling til det høje Ting.

Hvad Mindretallets Indstilling angaar, følger det allerede deraf, at jeg maa fraraade at stemme for den, men jeg vil tillige tilføje, at der, som det blev oplyst fra Formanden, er Punkter, som Udjævningsforslaget ikke har berørt, saaledes at der, hvis Mindretalsforslaget vedtages, ikke vil komme til at foreligge overensstemmende Vedtagelse fra de to Ting. Derfor vil det at vedtage Mindretallets Forslag betyde det samme som at sige, at man vil ikke have nogen Retsreform, heller ikke den, som Mindretallet har talt og kæmpet saa ivrigt for.

Alfred Christensen: Det skal kun være en ganske kort Bemærkning angaaende den Varme, hvormed den højtærede Minister spottede nogle Ord i Mindretallets Indstilling, der gik ud paa at genoptage de folkelige Grundsætninger, som Tinget tidligere havde indlagt i Lovforslaget. Den højtærede Minister kan godt afkøles i den Retning, thi der var virkelig folkelige Grundsætninger deri i Modsætning til den nuværende stykkevise Reform. Jeg skal pege blot paa to Ting, som falde i Øjnene. Det er folkeligt at udtage Nævninger gennem den almindelige Valgrets Repræsentanter, men det er ufolkeligt at tage dem gennem Amtmænd og Dommere. Det er folkeligt, som det var i den gamle Reform, at kunne henvise $\frac{2}{3}$ af Smaaafolks Smaasager til Kommunedommere i de forskellige Kommuner, hvorved Bekostning, Rejser og Tidsspilde blev indskrænket til det mindst mulige; men det er ufolkeligt som her ganske at overspringe og udelade disse folkelige Kommunedomstole.

Deuntzer: I Anledning af, hvad den højtærede Minister sagde, tror jeg at turde sige, at jeg havde rigtignok troet, at der var Forskel paa en Rets Sammensætning og dens Fremgangsmaade. Man kan ikke nære Tvivl om, at efter Udkastet, som først omtaler Rettens Sammensætning, derefter taler om Nævninger og saa siger, at der skal være ekstraordinære Retter, som Regeringen kan sammensætte, kunde Regeringen nedsætte Kommissioner uden Nævninger. Men selvfølgelig kan det ikke andet end glæde mig i høj Grad, hvis den Fortolkning, vi nu have hørt, er rigtig, og jeg slaar fast, at det kan ikke være Meningen at nedsætte Kommissioner i Straffe-

sager uden Nævninger i de Tilfælde, hvor de ellers skulde anvendes.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror, det ærede Medlems Anker over dette Punkt og hans Udtalelser nu ere ganske overflødige, thi jeg er overbevist om, at de, som læse § 21, ville være paa det rene med, at den kun kan forstaas, som jeg har anført.

Deuntzer: Ja, men det maa være dem, der ikke kunne saa godt Dansk og ikke vide, at der er Forskel paa Sammensætningen af en Ret og dens Fremgangsmaade. De, som ere klare over det tekniske Udtryk, ville sige, at Sammensætningen er en Side af Sagen og Fremgangsmaaden kommer bag efter. Det er imidlertid ikke værd at strides om Kejserens Skæg. Thi naar jeg faar at vide, at man ikke kan nedsætte en Kommission uden Nævninger i de Tilfælde, hvor de ellers skulle til, er jeg aldeles tilfreds.

Justitsministeren (Alberti): Da Nævningerne ikke ere en Del af Retten, heller ikke af Landsretten, har det ærede Medlems Bemærkninger om Sammensætningen af en Ret slet intet at betyde. Derimod kan jeg ikke antage andet, end at naar der tales om den Maade, en Ret skal gaa frem paa ved Behandlingen af en Sag, og der i andre Paragraffer i Lovforslaget bestemmes, at Landsretten i visse Tilfælde skal tilkalde Nævninger, saa vil ogsaa Kommissionen, naar den skal benytte samme Fremgangsmaade som Landsretten, blive nødt til at tilkalde Nævninger.

Ordføreren (Sveistrup): Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) troede, at det ligesom mere var ved en lapsus lingvæ, at jeg kom til at omtale dette Lovforslags Gennemførelse i dette Øjeblik som en Overraskelse for mig. Det er dog ikke Tilfældet. Jeg vedkender mig, at jeg først paa et sent Tidspunkt har faaet den Tro, at det var muligt at gennemføre Lovforslaget. Og Grunden dertil var den, at jeg indtil et meget sent Tidspunkt var tilbøjelig til at tro, at Landstinget ikke vilde fravige sit tidligere fastholdte Krav med Hensyn til Nævningers Udtagelse, og hvis Landstinget havde fastholdt dette Krav, tror jeg ikke, vi havde faaet nogen Retsreform. Men deri ligger jo ogsaa, at den Maade, hvorpaa Nævningerne skulle udtages, er ikke